

2020-02-23 Zomaar een zaterdag bij HDS

Ik begin deze Zomaar bij de vrijdag. Ik was 's middags in de bestuurskamer bij HDS in het goede gezelschap van de mensen van de schoonmaak- en onderhoudsploeg. Ze hadden hun werk erop zitten en de koffie ook. Even uitrusten is er niet echt bij, ze zaten zoals Wim het met een moeilijk woord omschreef te evalueren. Diezelfde Wim zei dat hij het wel lekker vond om nu een vrij weekend te hebben. Hij voegde er aan toe dat het 's morgens nog wel gaat om op gang te komen maar dat het 's middags een stuk lastiger wordt. De mannen van de jongere bouwjaars konden daar wel inkomen. We sloten onze korte overdenking gezamenlijk af met de woorden "Het hoort nou eenmaal bij de leeftijd, je kunt het ongemak niet retour zenden, de afzender is onbekend". Ik hoop van harte dat Wim en ook de anderen mannen van de ploeg van het voetbalvrije weekend genieten. Maar eerlijk gezegd heb ik daar mijn twijfels bij want een leven zonder HDS is ook niet alles. Gelukkig is het maar één weekend.

Omdat ik al een tijdje niets van me heb laten horen, wil ik nog wel iets kwijt over wat me rond de jaarwisseling is overkomen. Met de familie zijn wij geabonneerd op Spotify. De muziek die ik op Spotify heb verzameld doet me denken aan radio Luxemburg van vroeger. Voor de jonge lezers: Radio Luxemburg was de favoriete radiozender in mijn jeugd. Als de batterijen niet op waren ontvingen we radio Luxemburg via de transistorradio. Wat een transistorradio is moet je maar aan je vader en moeder vragen of aan opa en oma. De dames en heren van Spotify hadden ontdekt – hoe weet ik niet- dat ik in 2019 met de keuze van mijn muziek over de grens was gegaan. Ze feliciteerden me daarmee. Ik heb het vermoeden dat mijn reis over de grens is veroorzaakt door het fantastische nummer 'The Old Time Road' dat mijn kleinkinderen erop hebben gezet. Gelukkig staat 'Dorp aan de rivier' van Lucas en Gea er ook nog steeds op.

Weer terug naar ons aller HDS de club die dit jaar 90 jaar bestaat. De start van het jubileumjaar is in één woord veelbelovend. Het is een schitterend initiatief om samen met grootgutter Klaas Jan een eigen voetbalplaatjesboek uit te brengen. Dit keer niet met de plaatjes van Donny, Steven en Mohamed maar met onze eigen voetbalhelden zoals Meie, Boris, Mitchel en Olav. De zaterdag waarop het boek door de spelers van het eerste – prima initiatief mannen!- werd uigereikt, stonden we met z'n allen in de rij, vaders, moeders, jongens en meisjes. We wilden maar één ding het boek zo snel mogelijk in handen krijgen en daarna verzamelen en plakken. Overal in het dorp wordt er al volop geruid gewoon op straat, op scholen, op de club en ook op Facebook hoorde ik.

Gerard was er die zaterdag ook bij. Hij had me die week nog verteld dat hij van niks wist. Nou zegt hij dat wel eens vaker maar achteraf blijkt dan dat hij beter geïnformeerd is dan wie dan ook. Gerard stond niet in de rij maar wel op de foto. Ik zag hem op het laatste moment nog even aanschuiven voor de groepsfoto, hij ging tussen Benno en Ronald in zitten. Als je de baas bent van HDS mag je op de groepsfoto zeker niet ontbreken!

Gerard en ik hebben ons eigen plaatjesboek. Ik betwijfel of Gerard al aan het sparen is en of Joke dat voor hem doet weet ik niet. Gerard kennende zou het mij niet verbazen als hij het laat aankomen op 25 maart als we 's middags bij HDS plaatjes kunnen ruilen. Hij zal dan zijn slag slaan om het boek in één keer vol te krijgen. Zelf ben ik er ook nog niet echt mee bezig. Ik overweeg wel om aan Gerard voor te stellen om een paar keer samen met de meisjes en jongens van HDS achter het hek tegenover de ingang bij Albert Heijn te gaan staan. Dat past toch bij de baas van HDS.

Hoe dan ook we hebben nog een heel jubileumjaar voor de boeg. Ik ben benieuwd wat het nog meer gaat brengen. Eén ding is zeker omdat 2020 een schrikkeljaar is hebben we een extra dag om te feesten. Ik kijk er nu al naar uit!

Klaas van Eldik